

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

11. Dies Julii. Interrogas, quid petam ex Virtute? ipsam, nihil enim est melius? ipsa sui pretiu[m] est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

montium visceribus saxa è latebris eruere: occurrit
 quæris? illa te quærit. Claudio itaque cum Poëta:
Quæras virtutem, si vis reperire salutem.

II. DIES JULII.

Interrogas, quid petam ex Virtute? ipsam, nihil enim
 est melius: ipsa sui pretiū est. *Seneca de beat. vit. c.*

Virtus sui
 est præmi-
 um, & præ-
 tium.

I. **N**on modò Virtus est facilis
 sed pretiosa: ut nullum
 majus pretium operæ, quæ
 acquirendis virtutibus omnium ac-
 hibere operam. Unde quærenda est virtus, prope-
 ritatem; quia sui non tantum est honestamentum
 sed pretium, imò & præmium: sicut contra, & vitium
 sui est opprobrium, imò & supplicium; quod tamen
 passim avidè consecretantur homines copiosè inope-
 ingeniosè stupidi, feliciter infelices. Vide quàm sit de-
 versa vis amoris sati ex Venere, & Virtute. Hic amato-
 do, amari beneficium intendit; ille & sibi, & amato-
 pernitiæ struit. Ex amore probi oritur Virtus; ex im-
 probi furor. Probi amor, in amicitiam, improbi in
 dium definit: ille gratuitus; hic mercenarius: ille me-
 sculus; hic examinatus: ille laudem incidat, hic infamiam
 provocat. Tuo nunc iudicio: uter amor pretio-
 sior; & si in nundinis uterque venerit, pro quo licite-
 reris? quid dubitas? quidquid est pretiosum, à virtute
 accipit suum pretium: ideò pretiosa est castimonia, ideò
 è temperantia, ideò prudentia, quia est virtus. Itaque
 omne, quod est pretio dignum, vel est Virtus, vel
 spicit Virtutem. Sed quia trahit sua quemque voluptas
 præ virtute, voluptatis inops, accipite non à
 tholico, sed Ethnico. Ita Seneca! (a)

(a) *De vit. Beat. c. 7.*

II. A

Julius.

Tessera.

II. *Aluum quiddam est virtus, excelsum, Regale, invictum, infatigabile: voluptas, humilo, servile, imbecillum, caducum; cujus statio, ac domicilium, fornices, ac popinae sunt. Virtutem, in templo invenies, in foro, in curia, pro muris stantem, pulverulentam, coloratam, callosus habentem manus: voluptatem latitantem sapientis, ac tenebras captantem; circa balnea, ac sudatoria, ac loca, Adilem metuentia, mollē, enervem, mero atq; unguentis madentē, squalidā, fucatam, & medicamentis pollutam.* Sic ipse. Nos palantes per magna pericula, in majora, per omnia voluptatis praecipitia; per omnes clivos potentiae; per omnes avaritiae latebras multiplicamus vota; quærimus, quod destruimus querendo; transultando de rebus ad res, repetimus summum Bonum, unde recessimus; sed ignoramus viam, velut ebrii, domum reverti nescimus. Virtus sola via est ad vitam beatam. Quid jam causari potes, nisi difficultatem virtutis; quæ licet beatitudinis sit via, ad ipsam hanc viam, aliam nimis miseram viam esse? Erras, si miseram vocas, qua itur ad beatitudinem; sicut errares, si beatitudinem diceres viam miseriae? Quid putas, non tanti faciendam virtutem, ut per mala petatur? cur tanti fecisti malum, ut per bona peteres? O ineptiam! per falsissima bona, ad verum malum cucurristi? & per mendacia mala, ad verum bonum non ibis?

III. Ne porro, per vias invias devies, dum tendis ad Aeternitatem; quàm sit dispar via vitii & virtutis, D. Hieronymus docebit: (a) *Vide, quanta sit inter has vias separatio, quantumq; discrimen: illa, ad mortem, hac, ad vitam: illa celebratur, & teritur à multis; hac vix invenitur à paucis: illa enim vitii per consuetudinem,*

(a) Epist. 14. ad Celan. L14 quasi

quasi declivior, & mollior, & velut quibusdam am-
 floribus voluptatum, facile ad se rapit commeantem
 multitudinem; hac verò insueto calle virtutum tri-
 or, atq; horridior, ab his tantū eligitur, quibus non
 delectatio itineris cordi est, quam utilitas manser-
 Non minus eleganter utriusq; viæ à se distantis in-
 vallū aperit D. Ambrosius: (a) Dna sunt via: una
 storum, altera peccatorum: una equitatis, iniquitatis
 altera. Justorū via, angustior est; iniquorum latior:
 sobrietatis angustior; hæc ebrietatis laxior, ut possit
 pere fluctuantes. Hic libertas est cupiditatum, illic
 virtutis injuria: hic convivium, illic jejunium; hic im-
 perantia gaudiorum; illic perseverantia lachrymarum
 hic saltatio; illic oratio: hic cantus dulces; illic gemitus.
 Vide, quam viam eligas; ab ejus enim delecta-
 pendet, ut sis inter paucos electos. Ubique sunt ten-
 bræ, in tenebris insidiæ. In loco caliginoso ne erres,
 opus est luce, & ne illa extinguatur lucerna: (b) *Le-*
cerna pedibus meis, verbū tuum. Lex Dei, est lux cæli.
 hæc sit pedibus tua lucerna. Dic ergò cum Poëta:
 Ut melius cernam, porto de nocte lucernam.

12. DIES JULII.

Semper necesse est, ut nitatur ad profectum; qui sem-
 per vult vitare defectum. S. Anselmus lib. 2. epist. 37.

In virtute **I**N virtutis tramite debes ambulare
 semper **I**n nullo tibi præfixo limite. Ubi statu-
 profici- **I**sti, nolle in via virtutis progredi
 endum. **I**sti, nolle in via virtutis progredi
 est: vel, ut ascendas ad collē virtutum, vel, ut descen-
 das ad vallem vitiorum. In extremo Italiæ, columnæ
 fuit

(a) In Psal. 1. (b) Psal. 118, 103.